

Η ΚΑΜΗΛΟΠΑΡΔΑΛΙΣ.

Η ΚΑΜΗΛΟΠΑΡΔΑΛΙΣ είναι τὸ ὑψηλότερον ἀφ' ὅλα τὰ γνωστὰ ζῶα.—ὁ τράχηλος αὐτῆς μόνον ἔχει ὡς τριῶν πηχῶν μήκος, ἡ δὲ κορυφή τῆς κεφαλῆς ὑψοῦται ὑπὲρ τοὺς ἑπτὰ πήχεις ἀπὸ τὴν γῆν. Τὸ σῶμα τῆς εἶναι περίπου ἰσομέγεθες μὲ τὸ τοῦ ἵππου, καὶ ὁπωσοῦν ὁμοιομορφον μὲ τὸ τῆς καμήλου. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἥτις εἶναι ὠραιότατη, ἔχει δύο κεράτια ὄρθια, καὶ πρῆσμά τι ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἄνωθεν τῆς μύτης. Τὰ ὀμμάτιά τῆς εἶναι μεγάλη καὶ λαμπρά, τὸ στόμα μικρὸν, ἡ δὲ γλῶσσα τραχεῖα καὶ δευτάτη εἰς τὴν ἄκρην. Αἱ δύο σιαγόνες ἔχουν, ἀφ' ἑκάστου μέρους, ἕξ μυλόδοντας· ἀλλ' ἡ μὲν κάτω σιαγὼν ἔχει καὶ ὀκτὼ τομεῖς, ἡ δὲ ἄνω κἀνενα. Ὁ τράχηλος ὁμοιάζει τὸν τῆς ελάφου· τὰ μηρία τῆς εἶναι λεπτότατα, καὶ ἡ ῥάχις κλίνει ἀπὸ τοὺς ὤμους εἰς τὴν ὀφρᾶν. Λέριμα ἔχει κηλιδωτὸν ὡς τὸ τῆς λεοπαρδάλεως· τὸ δὲ χρῶμα του εἶναι μὲν ἀνοικτὸν κόκκινον, ἐν ὅσῳ τὸ ζῶον εἶναι μικρὸν, ἀλλὰ γίνεται βαθύτερον ὅσον αὐξάνει ἡ ἡλικία, καὶ τελευταῖον καταπᾶ εἰς μὲν τὸ θηλυκὸν κίτρινον μελάγχρονον, εἰς δὲ τὸ ἀρσενικὸν μελάγχρονον κλίνον εἰς τὸ μέλαν. Ἡ Καμηλοπαρδαλις ἀναμασσᾷ ὡς πᾶν ἄλλο ζῶον, τὸ ὁποῖον ἔχει κέρατα ἐνταντῶν καὶ διχῆλους πόδας· καὶ βόσκειται δὲ ὁμοιοτρόπως, πλὴν ὄχι συχνά, διότι ὁ τόπος, τὸν ὁποῖον κατοικεῖ, δὲν ἔχει παρὰ ὀλίγον χόρτον. Τὴν τροφήν αὐτῆς λαμβάνει τὸ πλεόν ἀπὸ τὰς κορυφᾶς τῶν δένδρων, τρώγουσα τὰ φύλλα καὶ τὰ τρυφερά βλαστάρια. Γεννᾶται δὲ εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἀφρικῆς, ὀλίγον τι πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν τοῦ Ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος, καὶ μάλιστα πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὅπου ὑπάρχει δένδρον τι ἐξαιρετοῦ εἶδους, τὸ ὁποῖον αὐτὴ ὑπεραγαπᾷ.

Ἡ Καμηλοπαρδαλις ἔχει μεγάλην δύναμιν, ἀλλ' εἶναι ἡμερος καὶ δειλή. Ὅταν ὀρμήσῃ κατ' αὐτῆς ὁ λέων, ὑπερασπίζεται διὰ λακτισμάτων, τὰ ὁποῖα γίνονται μὲ ταχύτητα καὶ βίαν ἀπερίγραπτον. Τὰ κέρατά τῆς δὲν μεταχειρίζεται ποσῶς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς. Τρέχει δὲ ταχύτερα τοῦ ἵππου.

Πρὸ τινῶν χρόνων ἐστάθη ἐξ Αἰγύπτου εἰς Κωνσταντινούπολιν μία Καμηλοπαρδαλις, πρὸς πλουτισμὸν τοῦ βασιλικοῦ ζωοτροφείου. Ὁ φύλαξ αὐτῆς εἶχε συνίθειαν νὰ τὴν ἐκβάλλῃ διὰ γύμνασιν εἰς τὴν εὐρύχωρον ἀνοικτὴν πλατεῖαν τοῦ Ἱπποδρόμου, ὅτε συνήρχοντο καθ' ἡμέραν οἱ Τοῦρκοι παμπληθεὶ διὰ νὰ γνωρισθῶσι μὲ τὸ παράδοξον τοῦτο τετράποδον. Τόσον ἄβλαβος δὲ ἦτον ἡ Καμηλοπαρδαλις αὕτη, καὶ τόσον

ἡμερος κατήντησεν, ὥστε ἤρχισεν ὁ φύλαξ αὐτῆς νὰ τὴν γυρίξῃ καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως· ὁ κόσμος φυσικὰ ἐλάμβανε μεγάλην εὐχαρίστησιν νὰ τὴν βλέπῃ, καὶ παντοῦ, ὅθεν ἐπερνοῦσεν, ἐξηπλόνοντο προθύμως ἀπὸ τὰ ἐξώστεγα (σαχνισίνα) φιλικαὶ χεῖρες, προσφέρουσαι εἰς αὐτὴν τίποτε καλόν. Αἱ Τοῦρκισσαι μάλιστα τὴν ἐπειροιοῦντο μ' ἐξαιρετον εὐνοίαν. Αἱ φύμαι δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶναι γενικῶς τόσον στεναί, ὥστε, ἐνῷ ἐπροπατοῦσεν εἰς τὸ μέσον, ἠδύνατο, στρέφουσα τὸν τράχηλον αὐτῆς δεξιὰ ἢ ἀριστερά, νὰ ἐγγίξῃ σχεδὸν τοὺς οἴκους. Μετὰ καιρὸν τινά, ὅτε ἤρχετο εἰς μέρος, ὅπου εἶχε φιλευθῆν πλουσιοπαρόχως, ἀν' ἐτύχαινε νὰ μὴν ἦναι κανεὶς σκυμμένος, ἐκτύπα ελαφρὰ εἰς τὸ ἐξώστεγον, ὡς διὰ νὰ δώσῃ εἶδησιν τῆς παρουσίας τῆς. Ἦτο μὲν εἰς τὸ ἄκρον εὐπειθῆς, ἔδιδευθύνετο εὐκολώτατα· πλὴν, ὡσάκις ἀφίνετο εἰς τὴν ἰδίαν τῆς διάκρισιν, ἐπαιρνε πάντοτε τὴν ὁδὸν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε τοὺς πλειότερους ἢ τοὺς καλητέρους φίλους.

Τὸ 1827 ἐστάθησαν ἄλλαι δύο Καμηλοπαρδάλες εἰς τὴν Εὐρώπην, δῶρα ἀπὸ τὸν Πασσᾶν τῆς Αἰγύπτου, ἡ μὲν, πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας· ἡ δὲ, πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Γαλλίας. Ἡ πρώτη ἀπέθανε τὸ 1829· ἡ ἄλλη ἐξῆ ἀκόμη τὸ 1832, καὶ ἴσως ἔξῃ μέχρι τῆς σήμερον. Θέλουμεν δὲ περιγράψαι αὐτὴν εἰς ἀριθμὸν τινα ἀκόλουθον.

ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ.

Τι ἄλλο παρὰ τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν ἠμέρωσε τὰ ἦθη, καὶ ἔφευεν εἰς τόσῃν κοινωνίαν τὰ ἔθνη; Διὰ νὰ μὴν ἀναδράμωμεν εἰς τοὺς ἀρχαίους τῆς Ἑλλάδος λαοὺς, οἱ ὁποῖοι, τέχνα κοινῆς μητρὸς, κατεσπαράττοντο ὡς ἄγρια θηρία, ἔφθασαν εἰς ἀκατανόητον διαφθοράν, νομιζῶ πολὺ ἀποδεικτικώτερον νὰ ἐξετάσωμεν μάλιστα τὰ ἀποτελέσματα τῆς θρησκείας εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Γαλλίας καὶ τῶν Βρετανικῶν νήσων, τοὺς ὁποῖους λαμβάνομεν παντοῦ ὡς παράδειγμα τῶν καλῶν. Οἱ πρῶτοι ἐθνοσίαζαν τὴν δυστυχεῖς αἰχμαλώτους εἰς τοὺς βωμοὺς τῶν ψευδῶν θεῶν, καὶ οἱ φιλοπονώτατοι τὴν σήμερον ἦσαν τόσον κατὰ τὴν ὀνηρίαν περίφημοι, ὥστε ἡ Γαλλικὴ ἀδράνεια κατήντησε παροικιακὴ. Ἴδὲ τοὺς Βρετανοὺς, περὶ τῶν ὁποίων ὁ Κικέρων ἐγράφε πρὸς τὸν Ἀττικόν, ὅτι ματαίως τίς ζητεῖ μεταξὺ αὐτῶν ἀνδράποδα ὁποσοῦν ἐπιτήδεια εἰς ὑψηροσίαν, ἐπειδὴ σπανίως εὐρίσκειται λαὸς σκαιότερος καὶ ἀμαθέστερος παρ' αὐτόν. Ὅθεν, ὅτε ὁ Ἀργκόλας τοὺς ὑπέταξε, πρῶτοι οἱ Ρωμαῖοι στρατιῶται ἔδειξαν εἰς αὐτοὺς τὰς